

Sabina Hašková, František Bohumil Doubek (1865-1852). Život a dílo česko-bavorského malíře, bakalářská práce, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2008.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno Františka Bohumila Doubka říká více snad jen odborníkům, kteří se zabývají českým malířstvím na přelomu devatenáctého a dvacátého století, či zájemcům o regionální dějiny jižních Čech. Přitom za svého života patřil k vyhledávaným a ceněným umělcům nejen v Čechách, ale i v Bavorsku. Především jeho žánrová plátina se setkávala s kladným přijetím ze strany kritiky i návštěvníků výstav. Přesto nedosáhl nikdy věhlasu svých souputníků a přátel Ludka Marolda nebo Alfonse Muchy.

Práce na životopisu tohoto umělce nebyla jednoduchá i vzhledem k tomu, že mu dosavadní dějepis umění věnoval minimální pozornost a že neexistuje ani jeho osobní pozůstalost. Sabina Hašková skládala heuristickou mozaiku z řady nevydaných pramenů, dobové publicistiky a v časopise otištěných Doubkových pamětí.

Bakalářská práce má logickou strukturu. Život Františka Bohumila Doubka je pojatý jako cesta, která začíná v Českých Budějovicích, kde se narodil v rodině nepřilíh zámožného řemeslníka. Měl však štěstí na mecenáše, kteří mu umožnili využít přirozeného talentu a získat akademické vzdělání. Cenné jsou především doklady o vztahu k rytíři Eduardu Daubkovi, které nás přesvědčují o přetrvávající existenci individuálního mecenátu i v pozdním devatenáctém století. Výklad pokračuje popisem Doubkových studií na pražské a mnichovské akademii. Na tomto místě chybí podrobnější zhodnocení kulturního prostředí, v němž měl malíř vyrůstat. To by však vyžadovalo ještě hlubší vhled do celkového kulturně historického kontextu doby.

Za nejcennější část práce považuji zmapování Doubkova budějovického pobytu. Uměleckou stopu v jihočeské metropoli zanechal v podobě portrétů místních politiků a především v ne zcela doceněné křížové cestě, kterou si dodnes můžeme prohlédnout v českobudějovické katedrále. Téměř dojemné je pak líčení soumraku Doubkova života, který prožil zcela zapomenut v novojičínském Boromeu.

Sabina Hašková přinesla ve své bakalářské práci zajímavý příspěvek k dějinám kultury. K předmětu svého zájmu přistupovala s odstupem a vyvarovala se nebezpečí zbytečné glorifikace Doubkovy osobnosti. Práci doprovází pokus o dílčí soupis malířova díla a obrazová příloha, která nám dává částečnou představu o jeho úrovni. Vytknout jí lze, kromě absence snahy o důkladnější zařazení Františka Bohumila Doubka do dobového kulturního kontextu, i drobnější prohřešky formálního rázu. Bakalářskou práci Sabiny Haškové doporučuji k obhajobě a hodnotím ji ještě známkou **v ý b o r n ě**.

Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D.

České Budějovice 23. 5. 2008